

MINDSZENTI LAP

Megjelen minden vasárnap.

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . korona
Fél évre . . . . . 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

Mindszent, 1912. február 4.

5. szám.

Tizennegyedik évfolyam.

A kupeckodás nehezítése.

A vidéki vásárok réme a cigány lókupec s tanítványa, a dologtalan parasztból nevelt marhakupec, sertéskupec és birkakupec. Ezek a kupecok rendszerint hárman-négyen csoportosulva, az eladótól már a vásártérre vezető uton megveszik a lovat, marhát, sertést vagy birkát. Azok járlatlevelét átveszik, saját nevékre azonban nem iratják át.

A vett jószágot ugyanazzal a járlatlevellel ők hajtják be a vásártérre s ott az első eladó személyében szerepelnek. Az bele megy az ilyen országuton való eladásba. Látszólag kedvező ez reá nevére. Hamarabb eladhatja jószágát s a vevőként szereplő kupec társai, akik viszont szintén mint érdektelen eladók szerepelnek, meggyőzik az igazi eladót, hogy a vásártéren nem adnak annyit a jószágért, sőt ők maguk is kínálják nem létező jószágukat kissébb áron a vevő kupecnek.

Hasonló módon járnak el a kupecok a vásártéren, ha azon kívül nem sikerült nekik a jószágot megvenni. Megállapítják a haditervet. Oda megy az első kupec a gazdához s kínál neki a 300 koronára tartott lóért 200 koronát. Kis idő múlva a második kéri a lovat, de már csak 180 koronáért. A harmadik 160, a negyedik már csak 150 koronát kínál.

Szinte megőrül a gazda, mikor a 200 (kétszáz) koronás vevő ismét elő kerül. A lólevelét átírásáról persze szó sincs. Ugyanaz a társaság most meg már árulja

a lovat. Illetőleg a társaság egyik tagja. Mihelyt egy ipari vevő jelentkezik, egyenként föllép a színen, a társaság többi tagja is.

Rácítálnak az ipari vevőre, felmagasztalják a lovat az egekig, rimánkodnak társuknak, hogy neki adja a lovat, az igazi vevő végre megzavarodik s kétszeres árát adja az állatnak.

Ilyenforma az eljárás minden fajta jószágnál.

Az ekként megvett állatot a vevő hazahajtja s csak másnap tudja meg, hogy az állat valamilyen szavatossági hibában szenved. Visszahajtja a járlatlevelen feltüntetett eladóhoz s akkor a vevő s az eladó bámulnak egymásra, mert sohasem látták egymást.

Kisül ilyenkor, hogy az eladó az állat hibáinak teljes feltárása mellett adta el az állatot a kupecnek, akiről akkor nem tudta, hogy az. Most már aztán vagy az eladó adja vissza a meg nem kapott vételért, vagy a vevő vesztí el azt a különbözetet, amely a hibátlan s a hibás jószág ára között van.

A legtöbb esetben per keletkezik a két ember között, akik egymással semmiféle üzletet nem kötöttek s a bíró marasztalja az első eladót, mert az szerepel, mint tulajdonos a járlatlevelen. Ez az első eladó szidja aztán a törvényt s az urakat, pedig bajának egyedül a saját vigyázatlansága volt az oka, illetőleg a kupecék gyalázatos csalássá fajult üzérkedése.

Ez az üzérkedés mindenképpen akadályozandó tehát, mert eltekintve attól, hogy az államkincstár károsodik miatta, a vásárokon nem fejlődhet ki reális áralakulás, kárt szenved az eladó, kárt szenved a vevő s akárhányszor ártatlan emberek egzisztenciáját veszélyeztető perek keletkeznek.

Örömmel üdvözlünk minden olyan intézkedést, amely ezt az üzérkedést, illetőleg ezeket a körömfont csalásokat, ha teljesen megakadályozni nem tudja is, de legalább megnehezíti.

Legutóbb Majzik Viktor hevesmegyei alispán adott ki e tárgyban rendeletet.

Az alispán rendelete szerint igen sok visszaélésnek elejét lehet venni a marhalevel kezelésére vonatkozó szabályok betartásával, illetőleg a marhalevelek kezelésénél kifejlődött, célszerűtlennek mutatózó gyakorlat helyett más, helyesebb szokások meghonosításával.

Elrendeli az alispán, hogy a jószág-tartó közönséget a hatóságok figyelmeztessék azokra a károokra, amelyek a vevő tulajdonjoga haladéktalan átruházásának elhárításából származhatik. — Rá kell szoktatni a gazdákat, hogy a járlatlevellet mindaddig ki ne adják kezükből, a mig azt a vevő nevére át nem iratták s adásvételi ügy teljes befejezést nem nyert. Eddig az volt a szokás, hogy az eladó átadta a járlatlevellet a vevőnek s nem törődött tovább azzal. A vevő iratta aztán át azt a maga nevére, ha ugyan akarta. Legyen ezután az a szokás, hogy

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

13
mérésékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-,

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. Az igazgatóság.

TARCA.

KUBIKOSOK.

Irta: Pécze József

Ugy van az, hogy mióta a nagyobb fundusok gépekkel dolgoznak: szántanak, vetnek, aratnak, azóta a szegény földmives ember csak nagy keservesen tudja az évenátali élnivalóját megkeresni, mert hogy innen is, onnan is kiszorul. Azt mondják a módban ülők:

— Menjen kend gyárba! Menjen . . .

Ugy ám, de hova? A faluba nincs semmiféle gyári alkalom; se ipartelep, se más eféle. A város? Az más. Az igen. Csakhogy ott sem élhet mindenki; de meg a földhöz ragadt paraszti ember nem is igen ért máshoz, csak a földhöz. Erre született, ebben nőtt föl. Tehát csak földmunka. Föld és föld . . .

Hogy így a gépekre fordult az idő, s a munka megkevesbedett, azaz, hogy elétek a gépek, hát a mi falunkból is eljárnak az emberek messze földekre: aratásra, takarásra; oda ahol hepe-hupás a föld színe, ahol a géppel nem

igen lehet boldogulni s az ember meg kevés. De ez csak nyáron van, alig négy-öt hét. Aztán, ha a telet nem számítjuk is, itt van a tavasz. meg az ősz. No, de ekkor mégis kerül munka, igaz, hogy többnyire csak kubikmunka. De hát ez is valami. Fizetik. Kenyeret ad. Bár az való, hogy kubikmunka a legnehezebb munka. Nagy erőt, nagy kitartást kíván . . .

Husvét táján kidobolta a kisbíró, hogy Zimonyba néhány száz munkás kerestetik a vasuti töltésekhez.

Összejöttek a magyarok a döbszóra s tanakodtak. A faluháznál volt az ágens, aki magyarázott; de a jegyző is beszélt:

— . . . Fizetik az utiköltséget. Igaz, hogy ezt majd apránként betudják, de hát nem megy az máskép. Még így is jó, mert nem kell előre költekezni, sőt még előleget is adnak, fejenként öt-öt koronát. Ez éppen jó lesz egy kis kenyérre, szalonára. A család majd csak meglesz valahogy addig, mig a keresetből küldhetnek . . . A munka négy hónapig tart. Hát jó állandóságnak ígérkezik. Lőhetősen is fizetik: koronájával köbméterit.

Harminc ember váltotta ki a könyvét. Sás Pali is. Ő lett a bandagazda, mert hogy Sás Pali már nagyon kitapasztalt, járatos ember az ilyen kubikféle dolgokban. Sok helyen sokat tapasztalt. Mondta is mindjárt az embereknek: — Hát majd mögláttjuk! Ha nem ígérközik kiadósna a munka, ha csakánynyal is köll dolgozni, hát otthagyjuk.

Nem lett kiadós se az ásózás, se a talicskázás. Látszott az első szemvetésre, még a szerzőszámokat bele se vágta, már Sás Pali megcsóválta a fejét.

— Bányásznak való! Itt ugyan az ásonak nem lesz sok dolga.

Huzódottak is az emberek a munkától, de hát nem volt mihez kezdeni. Se kenyér, se pénz A hozatal ára meg a rováson.

Az emberek zugtak.

A mérnök csendőrökkel fenyegetődött.

— Hát hozzáfogtunk . . .

Igy adta elő Sás Pali, mivel egy vasárnap délelőtt szót váltottam a községháza előtt.

Hozzáfogtunk . . . s aztán, nem is jó rá gondolni,

az eladó irassa át a marhalevelet s már a vevő nevére átírva adja ki a kezéből.

Ezen szokás meghonosítása végett a marhalevelkezelők az átírt marhalevelek kiosztásakor ne a vevőt, hanem az eladót keressék; ennek a nevét szólítsák s csak az eladónak adják ki a marhalevelet.

A marhalevelkezelők a vásárokon a már általuk átírt marhalevel alapján csak azoknak adjanak új marhalevelet, akiket ismernek, vagy akik magukat igazolni tudják. Ha valaki üzletszerűen akar a kupeckodással foglalkozni, iparigazolvány szerzésére szoríttassék.

Az ilyen kupec működése már nem titkos s így kevésbé káros. A marhalevelkezelők csak olyan marhaleveleket írjanak át a vásárokon, amelyeken az állatorvosi vizsgálat igazolva van. A főszolgabírók mindazon esetekben, amikor állatok adásvevése, marhalevel kiállítás és átírása nélkül történik, úgy az eladót, mint a vevőt szigorúan büntessék.

A magunk részéről annak a véleményünknek adunk kifejezést, hogy az esetben, ha a földművelésügyi miniszter országos érvénnyel adna ki hasonló rendeletet, állattenyésztőink érdekében igen üdvös dolgot cselekednék.

Ujdonságok.

— **Községi közgyűlés.** Mindszent község képviselőtestülete február havi közgyűlését e hó 1-én tartotta meg. Megvizsgálta az 1911 évi gyámpénztár, a gyámletét pénztár és az elhagyott gyermekek számadásait s azokat fölterjesztésre elfogadta. Tudomásul vette a bíró éves jelentését. Tudomásul vétel előtt figyelmébe ajánlották a képviselőtestületnek felszólaló képviselők, hogy a község utcai csatornáit itt-ott javításra szorulnak, hogy adjon javaslatot az előjáróság a ménlő istálló hiányainak kiköszörülésére vonatkozólag, mert csak ha az istálló minden kelléknek megfelel kaphat a község több és finomabb méneket és szedhet a vidékiektől pótdijakat. Tudomásul vette a közig. bizottság azon határozatát, amellyben jóváhagyja a dec. 16-iki községi képviselő választásokat s

már jó lebuokott a nap, mikor egyik-egyik embőr az első méterrel készen lőtt. Másnap már hajnal előtt vágtuk a kemény kavicsos anyagot s szaporán talicskáztuk a töltésre, mégis késő este, hogy kiálltunk, a kereset nem tött ki többet két koronánál . . . Így mönt ez tíz napig. Akkor jött a fizetés. Csak ezt vártuk.

Sás Pali a kampós botjával turkálni kezdte az út porát, miközben meg-megrázogatta a fejét s sürűn legyintgetett a kezével.

— Nem igön beszéltünk róla, de azért mindnyájan el voltunk szárvá arra, hogy fölmondunk. Mögyünk haza. Ha már éhön köll veszni, pusztuljon el ki ki a saját fészkebe . . .

Köhentett egy-kettőt, majd szaporán pislogott.

Mögneszelték a szándékunkat. Ugy köllött lönni, hogy mögneszelték s elibénk akartak vágni. Azaz hogy mög is tötték. Mikor oda kövvelköztünk a kis asztalhoz, hát egyikönk-egyikönk kapott a tíz napra két korona negyven fillért, mert a vonatköltséget, meg az előleget levonták egy summában.

Senye Mihály, ki a beszélgetés alatt hozzánk szegődött s aki szintén részt vett ebben a kubikmunkában, ráintett a Sás Pali szavaira:

— Ugy a . . . Biz ugy . . .

(Aztán megint Sás Pali vette föl a beszédet.)

— Egyik embőr nevetött a másik embőr mög a fogait csikorgatta . . . Az én szömömbü mög a könyv is kicsordult, amikor azt a hitvány kis piszt a markomba éreztem . . .

Sercentett egyet a pipaszár mellől.

— Mit csináljak vele? Mint hogy se könyér, se szalonna. S a kis költség még a hazamönetre is kevés. Így a. Aztán intöttem az emböröknek, oszt félrevonoltunk. Tanakodtunk. Senki sem akart maradni. Ugy, de hova mönnyünk ezzel a kis pizzel? Mög egy falat könyér nélkül?

elutasította Varga István és társai felebbesését. Az anyási révhez vezető vicinális ut helyesbített irányában eső telkek kisajátításához a törvényhatóság nem akar hozzájárulni. Fölkérdőnek határozta a közgyűlés a törvényhatóságot, hogy tekintettel az ut megrövidülés által elért költség kevesebbetre, amely a föntartási költséget is apasztani fogja, járuljon a kisajátítás költségeihez, legalább a kevesebb költség erejéig. A többi költséget készséggel hajlandó fedezni a község közönsége. Kiegészítettnek a különféle bizottságok. Antal Mihály és társai kérelmére kérvényt fog intézni a község a Körös—Tisza—marosi társulathoz, a mindszent-alyói uradalomhoz, hogy ha módjában áll adjanak folyamodók rendelkezésére vessző területre alkalmas területet, saját maga részéről pedig azután utasítja az előjáróságot, hogy ezen felül szintén adjon a község birtokában levő területekből néhány holdat. Nagy Antal és társai kérelmezik a Bárdos-féle ház és Károlyóvoda között tervezett ut kinyitását. A előjáróság utasított a folyamatban lévő ügy sikeres megoldására. Megengedettett Braun Eberhardt-nak, hogy a kurcaréti 5 holdas bérletét átruházhassa. Apró Lajos és társainak a tulszedett haszonbéri összegek visszautaltattak. A munkástelepnél fönmaradt földek 6 évre lesznek kiadandók szóbeli árverésen. Ugyanazon ár mellett elsőbbség nyújtatik a szomszédos munkásház lakójának. A magán polgári iskola létesítését a miniszter nem ellenezvén, ha azt megfelelő képesíttségű egyén vezeti, utasítatik az iskolai bizottság, hogy adjon javaslatot a létesítési költségek fedezete tárgyában. Végül tudomásul vétetett a pénztárak megvizsgálásáról szóló előjárósági jelentés.

— **Halálozás.** Zsoldos Ferenc mérnök, a jóhirű szentesi téglacserépgyár, valamint gőzmalom tulajdonosa — mint őszinte részvétellel értesülünk — e hó 2-án este 45 éves korában váratlanul meghalt. Zsoldos igen nagy szerepet játszott egy Szentes város, mint Csongrádvármegye közéletében s halálának híre mindenütt mély részvétet keltett. Nyolc kis árvát hagyott hátra. Nyugodjék békében!

— **A Polgári Kör** ma délután 4 óraker tartja meg évi rendes közgyűlését, előtte pedig 3 óraker választmányi ülés lesz a kör helyiségében.

— **Megváltozik vasuti menetrendünk.** A vasutügyi bizottság tegnapi ülésén jelentette be elnöklő főispán azon örvendetes hírt, hogy

Aztán mégis gondoltam valamit. Bemögyünk. a rendőrségre, ott majd csak eligazitytyák az sorunkat.

Összeszödelözködtünk

A mérnök elibénk állt:

— Hova akarnak? Nemönnyenek . . . Majd így, majd ugy . . .

Mi mög mintha nem is nekünk beszélt volna. Elkövetköztünk.

A városházánál kezdődött csak az igazi kálvária. Kerültünk, fordultunk, jártunk föl s alá. Szólitottuk ezt, azt is, elmondtuk a sorsokat. de mindönki egész érthetetlenül gagyogott, az a horvátul. No, no, gondoltam azért még nem. adtok el bennünkei. Itt a sok ajtó, mondok az emböröknek, nyitogassuk őket, egyik- valamelyik csak a kapitányhoz szolgál. Hát oda is szolgált. Rátaláltunk. Épp ott volt a mi mérnökünk is. Ugy vöttem ki a mutatószámba, hogy éppen a mi sorunkba avizálta a kapitányt. Én oszt nem vártam be a mérnök istanciáját, hanem belevágtam a szavába, s elmondtam a kapitány urnak az esetünket. Ugy, ahogy esött. Nem simítottam semmit, csak egész áperete . . .

A kapitány ur möghallgatott. Intött is eccö-eccö a fejével. Majd oda fordult a mérnökökhöz, oszt keményen beszélgettek, még pedig horvát fordítva a nyelvüket. Mikor aztán mögmondogatták egymásnak, a kapitány ur elkérte a könyvünket, oszt beleirt . . . Errü, tuttam mög, hogy haza toloncolnak bennünket. De mögmondta a tekintetős kapitány ur szóval is.

— No, — mondok az emböröknek, amint kiléptünk az ajtón, — dülőre jutottunk!

Örültünk mindannyian.

Hát amint ott váltjuk a szókat, gyün a mérnök. Elibe álltam, oszt mondom neki, de egész szépen:

valószínűleg már ez évi május 1-től kezdődőleg a Szentes—Hódmezővásárhely közötti vonalon két új vonat lesz beiktatva. És pedig az egyik indul Vásárhelyről reggeli 3 óra 38 perckor, a másik pedig indulna Szentesről délután 1 óra 35 perckor. Ugy érkezének az utasok Vásárhelyre, hogy ottan csatlakozást nyernének a Szeged és Nagyvárad felé menő vonatokhoz. Ha ez így valóra válik, akkor a mindszentiek és szegváriak eddigi jogos panaszai megszűnnek, mert a többi mostani vonatok változtatlanul megmaradnának.

— **A Vöröskereszt-egylet** mindszentí fiókjának választmányi ülésén a közbejött rossz idő miatt oly kevesen jelentek meg, hogy az nem volt megtartható. Így az ülés holnap, vagyis hétfőn délután 5 órára halasztatott el.

— **Gyilkos vitorla.** Korom István tanyai polgártársunk 4 éves kis fiacskáját: Lajoskát e hó 1-én agyonütötte a ludasoldali Seres-féle szélmalom vitorlája. A kis fiu valahogy a veszedelmes motolla alá került s az ugy fejbe vágta, hogy az apróság szétlocscsant agyvelővel holtan maradt a vitorlák alatt. Ártatlan kis hulláját e hó 2-án boncolták föl, Engelthaler kir. járásbíró jelenlétében. Valószínű, hogy a szélmalom szerkezetében van a hiba, mert a vitorla és föld közötti távolság mindössze 80 cm. A vizsgálat majd kideríti, kit terhel a kis Korom Lajoska életéért a felelősség.

— **Elnyert ösztöndíj.** A Wimmer Károly-féle alapítvány kamatjának fele Apró Mátyás iglói tanítóképzőintézeti növendéknek lett odaítélve. — Az egyéb alapítványok kamataira még nem járt le a pályázat s így döntést nem is lehetett benne hozni.

— **Hirdetmény.** Abból a célból, hogy bárki a címére érkező könyvelt postai küldemények s amennyiben szükséges a táviratok átvételénél, a feladásnál vagy más alkalommal személyazonosságát a postahivatalok előtt minden nehézség nélkül igazolhassa: a m. kir. posta 1912. évi február 1-étől kezdve arcképes igazolványokat, úgynevezett „Azonossági könyvecskék“et hoz forgalomba. Ezeknek használata azonban nem kötelező. Mindenkinek ezentul is szabadságában áll személyazonosságát az előírt módon igazolni. Azonossági könyvecskét csak az kaphat, aki irni és olvasni tud, a postahivatal előtt személy és név szerint teljesen

— Tekintetős mérnök ur, segiccsön mög bennünket egy kis pizzel. Nagy utra kelünk, oszt nincs se költség, se egy falat könyér a tarisznyába.

Igaz hogy mögvót az egy forint husz krajcárom érintetlen, lehet, hogy a többinek is mögvót, de hát így mondtam.

A mérnök eleinte semmizött a kezivel, de aztán mégis csak belenyult a pantallója zsebibe s ide adott tizenöt krajcárt. Éppen tizenötöt.

— No, — mondok, — tisztösség ne essék mondván evvel a pizzel mire mönnyünk harmincan?

Amig csóváltgattam a fejem, a mérnök mögin belenyult a pantallója zsebibe, oszt az előbbi tizenöt mellé csusztatott még tíz krajcárt.

Csak ráiztem a pizre s amíg azt níztem, a pantallós elbillögött.

Az emböröknek mutatom a huszonöt krajcárt: — Nizétök! . . .

De azok nem szóltak semmit, csak a fejüket lógatták.

— No, mondok ezön a kis pizön, könyeret nem érdömös vönni még egy falat se jutna egyre-egyre . . .

Aszongya Kis-pista Feri, hogy aszongya: — Kóstojjuk mög rajta, hogy milyen az horvát pájinka . . .

Gombos Petit szalajtottuk el, mint legfiatalabbat s hozott egy üveggel, akit aztán sorba eresztöttünk . . .

Sás Pali fölvetette szemöldökeit.

— De hát nem kortyantott abbu, egynél többet senkise, oly fene savanyu vót.

— Az a, savanyu — hagyta rá Senye Mihály. Aztán jó késősen hozzátette:

— Még a pálinkába is jobb a magyar, mint a némöt!

ismeretes, illetve személyazonosságát kétséget kizáró módon beigazolja. Az azonossági könyvecskéket vidéken csak a kincstári és az I. osztályu nem kincstári postahivatalok állítják ki. Oly vidéki városokban, amelyekben több postahivatal működik, csak az I számmal jelzett hivatal van ily könyvecskék kiállításával megbízva. Az azonossági könyvecske kiállításáért 50 fillér kezelési díj jár. A magyar szent korona területén levő postahivatalok által kiállított azonossági könyvecskéket a személyazonosság igazolására nemcsak a belföldi postahivatalok és postaügynökségek, hanem Ausztria, Németország, Belgium, Dánia, Luxemburg, Montenegro, Norvégia, Olaszország, Portugália, Románia, Spanyolország, Svájc, Svédország és Szerbia összes postahivatalai is elfogadják. — Budapest, 1912. január 31. M. kir. posta és távirat igazgatóság.

— **Elfogott zsebtolvaj.** A mult napok egyikén a délelőtti 10 órakor Szegvár felől jövő vonaton Szentesre érkezett valami Fohn Jenő nevű férfi, aki amint leszállt a vonatból a vele egy kocsiiban utazott Szabó Miklósné zsebéből kilopta a pénztárcáját, amelyben 2 K 20 fillér készpénz volt. A zsebtolvajlást észrevette Bacsa István szegvári ember, aki figyelmeztette rá Szabónét. — Természetesen azonnal lárma lett s a vasutnál kint levő csendőrzár letartóztatta a zsebtolvajt. Mikor megmotozták, egész sereg rézből készített láncot, gyűrűt stb. találtak nála és 90 korona 34 fillér készpénzt. A csendőrök a hoppon kapott zsebtolvajt bekísérték a szentesi rendőrségre, ahol a zárkában elmélkedhetik a rosszul sikerült szentesi vásárról.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában a Szegedi Naplóból átvett közleményünkben mi is megemlékeztünk arról a tárgyalásról, mely Gál Lajos és felesége és Bujdosó Mária között lett volna megtartandó a mult hó 26-án Szegeden. Ezen közlemény téves adatok alapján lett megírva, mert Gál Lajosék azt állítják, hogy Bujdosó Mariát ők nem kerítették, hanem önszántából lépett az ő mulatójukba s náluk csupán öt hetet töltött, mely idő után tőlük megszökött, magával vivén több értékes holmit is. Kötelességünknek tartjuk ezen adatok közlésének a legnagyobb készséggel eleget tenni, mert mi sem tételezzük fel Gálékról a Bujdosó Mária vádjait.

— **Gazdák és földbirtokosok figyelmébe.** Bámulatosan olcsó gazdasági kosarakat készít és tart raktáron különböző nagyságban a legjobb anyagból a helybeli kosárfonók termelő szövetkezete, mint az Országos Központi Hitel-szövetkezet tagja.

— **Alakuló közgyűlés.** A Mindszenti Iparosok és Kereskedők Köre mult vasárnap délután tartotta meg a kör helyiségében alakuló közgyűlését. Örömmel konstatáljuk az iparosok és kereskedők tömörülését. Az új tagok száma ezideig ugyanis mintegy 100-ra rug s ez a szám még nem teljes, sőt remélni lehet, hogy nemsokára a 150-et is meghaladja. A régi taglétszámhoz viszonyítva, az emelkedés szinte meglepő. A lefolyt ülés főbb pontját az új tisztviselők megválasztása képezte. — Elnök lett: Gelsy Péter, vál. elnök: Baksay Illés, jegyző: Szoboda Ödön, pénztárnok: Farkas István, könyvtárnok: Babácsék Ede, választmányi tagok: Baksay József, Pánczél Károly, Tormássy Miklós, Korom Lajos, Kovács Imre, Diamant Manó, Szimcsák István, Szabó József, ifj. Gémes Lajos, Floreancig Mihály, Valter József és Mihály Balázs.

— **Gazdát cserélt egy munkásház.** Bánfi István alig hogy fölépítette szerény házikóját, megváltoztak a viszonyai s el kellett adni új lakóhelyét. Az eladási irásos jelentést adott be a község munkásházépítő-bizottságának, melyből megtudjuk, hogy az új gazda Kis Péter. A bizottság e hó 1-én foglalkozott Bánfi István jelentésével s annak tartalmát tudomásul vette, ugyszintén hozzájárult az adásvételhez.

— **Hosszabbodnak a napok.** Jön szeliden, csöndes szárnylebbenéssel, mint a hazatérő vándormadár, az az öröm, hogy mulnak már a tél komor, kurta napjai is, egyre hosszabbodnak a napok. Most még csak egy két perccel ter-

jeszkedik ki, de a percek egyre gyarapodnak és észrevétlenül órákká nőnek. Az ember, aki mohón várja a természet ujjáébredését ezeknek a perceknek a gyarapodását is ujjongással nézi, mert azokból lesz a tavaszi nap, amelynek nem olyan zsugori nappala és nem olyan mostohán hosszú az éjszakája. Tegnapról mára három perccel nőtt meg a nappal, egygyel a fölkelténel, kettővel a lenyugtánál. Korábban kel, később nyugszik egy-egy kakaslépéssel haladva előre. Holnapra ismét kapunk néhány percet a naptól és az ember alkonyat táján, ami egyre később jelentkezik, örömmel konstatálja, hosszabbodnak már a napok.

— **Kérelem.** A fővárosba utazó közönséget kéri Aczél Miksa Budapest legmodernebb szállodájának az „Excelsior“-nak tulajdonosa, hogy a szobákat vagy levelező-lapon, vagy sürgönyileg rendeljék meg, (Rákóczi-ut 72.) mert dacára hogy csak pár hete nyílt meg, már is májdnem minden szoba el van foglalva. — Szobák naponta 5 koronától feljebb kaphatók. Reggeli, ásványvíz, ruha vasalás és beretvalkozás a szobaárban foglaltatik. — Központi fűtés meleg-hideg víz minden szobában.

— **Ungváry László és Amerika.** Ungváry László (Czegléd) faiskola és szőlő termékei (nemes gyümölcsfa, vadonc, akác, gledicsia, szőlővessző, bor stb. stb.) már Amerikában is nagy kelendőségnek örvendenek. Sok ezer korona értékben küldött a mult évben is a Chicagóhoz közel fekvő Baróthy-féle telepekre. Árjegyzéket fenti cím szívesen küld.

— **Óvakodjunk orosz kevert és orosz csiraképtelen répamagvak forgalomba hozatalától és vásárlásától.** Megbízható répamagvakban az idén nagy hiány állott be és ezért igen sok orosz eredű répamag kerül eladásra Bisenzi, sőt Guedlinburgi cégektől is. A gazdasági egyesület állást foglalt ez ellen és a gazdákat nagy károk ellen megóvando, nemkülönben az állattartás és állattenyésztés érdekében kijelentette, hogy amia magkereskedők és viszontelárusítók kik répamagot akár a faj, akár a származás hamis megnevezése alatt adnak el, csalást és büntetendő cselekményt követnek el. Egyszersmind felkérte a gazdasági egyesület a többi testvéregyesületet is hogy eme határozatához csatlakozzanak és a gazdaközönséget a leghatósabb módon óvják attól, hogy kétes eredetű, avagy csiraképtelen és vegyes orosz-répa magvakat vegyenek.

Egy béka-tó szomorú története.

Azt már hallottuk, hogy két dudás nem fér el egy csárdában; azt is hallottuk, hogy Mindszent 40-42 korcsmárossa, depósa mindmegannyi élvezi a községbeli lakosság szeretetét, mert valamennyinek a megélhetését biztosítja. Azt is hallottuk emlegetni, a tisztújításkor, hogy Veres Sándor bíró azért nem ismerik el némelyek a nép emberének, mivel nem jár a korcsmákba. De azt nem hallottuk még, hogy Veres Sándor bíró azért nem jár a korcsmába, mert hogy a korcsmárosokra haragudna, nem is ismerjük olyannak, aki valakire haragudni szokott volna, mert inkább nyugodt vérmérsékletű, igazságszerető természetű, pártatlan ítélőképességű s mindenki irányában egyformán nyilvánuló jóindulatú kedveli a falu nagy többsége, amely ügyeit-bajait legtöbbször a falu bírja előtt hozhatja csak rendbe.

Meglepetéssel hallottuk tehát, hogy ugyanez a bíró megharagudott volna a község nagy depósára. Tehát ez egyszer mégis csak megharagudott valakire. Sőt ki is töltötte rája széles kebelének bosszúját, megtiltotta nevezetesen ezen szeszélyes — akarom mondani szeszűs — üzlet tulajdonosának, nehogy többet szeszűsözözön a hűtő-vízét az utca árkába eresse. Tegye mostantól fogva ahárhová, de a falu árka nem arra való, hogy abba a szeszűsözözön elhasznált vizét csurgassa valaki.

Idáig van a története annak, amit azokban a korcsmákban, depókban, sarki boltokban megelégedéssel, vagy megütközéssel egymásnak elmesélgetnek a vendégek, amelyekre a mi bíránk idáig nem haragszik. Megelégedéssel emlegetik az esetet ott, ahol azt gondolják, hogy no most már nem bír több pálinkát csinálni Dani barátunk, oszt' annál többet elmérnek ők, meg kénytelen lesz tőlük venni az itkot. Talán ki is vándorol nagy Galiciába, mert hát sikerült alatta elválni a vizet, jobban mondva a saját vizébe fojtani.

Megütközéssel beszélnek azonban a bíró emez kirohanása fölött a másíkok, akik azt gondolják, hogy nini ma Danival, holnap még majd velünk dugatják be a község által drága pénzen csináltatott kifolyókat, nehogy a boros, sörös üvegek mosólevét az utcán ereszthessük, aminek a jószágáról az utcán járó-kelek, no meg esetleg bíró uramék is megkivánnák a belől ki-mért nedüket.

Megütközéssel beszél azonban erről minden jó-ralavó munkás is, aki az egészségét szereti, hogy t. i.

ha Vig Daninak lehetetleníti ilyenformán Veres bíró a pálinkafőzést, annak a finom urasági percsórai törkölynek a kifőzését, amilyent még azelőtt Mindszenten soha se ihattak s aminek eredményeként dühöng mostanában az egészség Mindszenten és vidékén, nem-e abban sántikál bíró urunk, hogy csak hadd jöjjenek a régi rosz italok, legyenek megint betegek az emberek, ugy aztán a doktor uraknak több dolguk lesz, több jövedelmük lesz s nem kérnek majd drágasági pótlékot, aztán a tanácsbélieknek több marad, a bírő meg nem lesz olyan panaszos.

A végén akárhogyan van a dolog, még se jó csinálta Vörös bíró ezt a rendet. Azt a jó pálinkát, amit Dani főzött, idáig mindenki nem ihatja, nem is szereti mindenki. Sokan vannak, aki egy csöpp törköly pálinkát meg nem inná, a szagáért azonban él hal. Ezeknek az élvezetét rontotta el legjobban a bírónk.

Bizonyára ezekre is haragudott meg legjobban, azért adta ki a szigorú tilalmat. Persze, mert hogy ezek a polgárok, nők, ifjak, csak azért is jártak, sétáltak Dani oldalán (értsd nyájas olvasó: az utca oldalán), hogy ha már nem szeretik Dani élet-italát, legalább a főzőlevének szerete áradó, még az öreg apjuk után ismerős kötőrési illatától üdülhessenek.

Amitől örökre el is búcsuzhatnak, mivel Dani barátunk nemes hevében olyannyira szívére vette bíró uram szigorúságát, hogy most már csak azért is furat az udvarán olyan ártézi kutat, amék az egyik végén adja a legjobb vizet a főzéshez, a másik végét pedig bedugja olyan száraz homokkal, amelyik a főzőlevet ugy elnyeli, akárcsak a Szahara sivatag.

Mert hát most már csak azért is rendnek muszáj lenni, mielőtt ügybuzgó bíránk, meg kapitányunk rá fogná Dani barátunkra, hogy a községgel azért ásatta azt az ördögi nagy s nyár derekán gyönyörű béka-lencse termő, póce gödör tisztításra emlékeztető büzü, korcsolyázó tavat a falu közepén, hogy a pálinka főző levét legyen hova eresztetni.

Pedig ez a szándék nagyon távol állott Danitól. Sőt reá merne esküdni, ha nem Mózes apánk vallását követné, hogy inkább Mindszent közegészsége kívánja ennek a tónak a létezését, mert nagyon alkalmas nyáron a malac fürdésre, lóusztatásra, kocsis mosásra, így télen pedig az iringálásra.

Vagy ha nem így volna, ha Daninak igaza nem volna, akkor azt gyanítjuk, hogy Veres bírónak nem is magyar ember, hanem legalább valami sváb volt a tanács adója.

Brekeke.

Horváth Antal könyv- és műnyomdája, Mindszent

Meghívó.

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁRNAK

1911. évi február hó 18-án délután

3 órakor az intézet helyiségében tartandó

XXXVI-ik évi

Rendes közgyűlésére

a t. részvényeseket van szerencsém tisztelettel meghívni

TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése és az 1911. évi zárszámadás előterjesztése.

2. A mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és a felmentvények megadása.

3. Intézeti ház építésére vonatkozó igazgatósági előterjesztés.

4. Esetleg teendő indítványok.

5. Jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes választása.

Kelt Mindszenten, 1912. január 30.

Wimmer Béla sk.

Vedres István sk.

könyvelő.

elnök.

Kivonat az alapszabályokból:

26. §. A részvényes, ki szavazni kíván, az erre szükséges igazolványt a közgyűlést megelőző 8 nap alatt, illetve annak megnyitáig a hivatal helyiségében átveheti, ha magát a közgyűlés előtt legalább 15 nappal, saját nevére irt részvényen igazolta.

A zárszámadások s az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések, a közgyűlést megelőző 8 napon a hivatal helyiségében a részvényesek által megtekinthetők.

Eladó a piac közelében lévő bár-milyen üzletnek megfelelő ház, továbbá az eleget nyomáson 12 hold igen jó herésnek való föld örök áron eladó. Bővebb felvilágosítást ad Hege-dius György.

Lakodalmakra tisztán kezelt kitűnő zamatú fajborok legolcsóbban Vig Danielnél kaphatók.

A Mindszenti Takarékpénztár 1911. évi Zárószámadata.

V A G Y O N

Mérleg-számla 1911. évi december hó 31-én.

T E H E R

Főkönyvi lapszám	S z á m l a m e g n e v e z é s e	Összeg		Főkönyvi lapszám	S z á m l a m e g n e v e z é s e	Összeg	
		K	f			K	f
130	Pénztár számla	32706	69	6	Alaptőke számla	120000	—
125	Leszámitolt váltó számla	532702	53	7	Tartalék alap számla	30000	—
128	Jelzálog kölcsön „	598802	58	8	Külön tartalék alap számla.....	30000	—
126	Kötvény kölcsön „	163942	06		Intézeti székház alap „	2000	—
87	Értékpapir „	73325	—	132	Jótékony cél „	433	98
20	Intézeti ház „	15794	46	106	Osztalék „	1469	—
21	Beszerzési „	400	—	118	Viszleszámitolt váltó „	27700	—
135	Folyó „	106371	63	141	Betét „	1160239	26
108	Óvás-díj „	168	42	103	Heti betét „	13	—
43	Giro „	600	—	136	Heti betét I. csoport „	93647	67
123	Előleg kölcsön „	20303	—	143	Heti betét II. csoport „	17079	49
				133	Heti betét III. csoport „	14187	16
				139	Heti betét IV. csoport „	6053	30
				135	Folyó „	25402	44
				124	Üzleteredmény-számla <small>Áthozat 1910. évről 309.04 folyó évi . . . 16582.03</small>	16891	07
		1545116	37			1545116	37

T A R T O Z I K

Nyereség-veszteség-számla 1911. december 31-én.

K Ö V E T E L

Főkönyvi lapszám	S z á m l a m e g n e v e z é s e	Összeg		Főkönyvi lapszám	S z á m l a m e g n e v e z é s e	Összeg	
		K	f			K	f
113	10 % betét kamat adó	5131	62	142	Váltó kamat.....	37884	22
131	Betét kamat.....	45775	18	122	Kölcsön kamat.....	43798	27
79	Heti betét kamat.....	5541	04	111	Folyó számla kamat	3167	11
97	Viszleszámitolt váltók kamata	288	52	129	Késedelmi kamat.....	92	06
94	Kamat térítés	34	42	93	Részvényátíratási díj	16	—
80	Illeték	113	41	137	Kezelési díjak és különféle kamatok...	1797	84
134	Folyó költség	4667	19	98	Értékpapir kamat.....	995	—
78	Adó	4373	15	102	Intézeti ház jövedelme	600	—
138	Tiszti és szolga fizetés	6160	—	123	Előleg kölcsön kamat.....	316	06
124	Üzleteredmény <small>Áthozat 1910. évről 309.04 folyó évi . . . 16582.03</small>	16891	07	124	Nyereség áthozat 1910. évről	309	04
		88975	60			88975	60

Mindszent, 1911. évi december hó 31-én.

Büchler Gábor
pénztárnok

Vigh Gyula
igazgató

Wimmer Béla
főkönyvelő

Hám János   Tábit Lukács   Keresztes Ferenc   Stern Salamon   Mihály János   Koncz Lajos   Wimmer Károly   Grüner Géza
ig. tag.   ig. tag.   ig. tag.   ig. tag.   ig. tag.   ig. tag.   ig. tag.   ig. tag.

Ezen mérleg-és nyereség-veszteség-számlában foglalt összes tételeket a fő- és segédkönyvekkel összehasonlítottuk és mindenben egyezőnek találtuk.

Mindszent, 1912. február hó 4-én.

Keresztes Nagy Sándor
f. b. tag.

Tary János
f. b. tag.

Antal András
f. b. elnök.

Pánczél Károly
f. b. tag.

Keresztes Áron
f. b. tag.